

Mēnesnīca 月光

(Van Ducjin 王独清)

Pes Amica Silentia Lunae --- Vergilius

Mēnesnīca, tu it kā pret jūras spoguļi atplaukusi smaidā,

Uz jūras sejas uzgleznojusi sudrabainas rotas strēli.

Šis rotājums tiešām ir brīnumsmalks,

It kā tu būtu radījusi, radījusi garu tiltu.

Vējš - tik liegs un maigs,

Kad noskūpstā jūru, tā uzvirto nopūtā.

Mēnesnīca, tavs garais tilts it kā atdzīvojas,

Te augstāks, te zemāks mirgo tas nerimstoši.

Ak, mēnesnīca, es vēlētos kāpt uz šī tava tilta,

Lai jūras nopūtas mani skauj savā klēpī,

Es labprāt soli pa solim ietu uz priekšu pa gaismu,

Labprāt dotos, dotos uz to bezgalīgi tālo, cilvēkiem nezināmo vietu.